

[Glistrup]

vogn eller bøger eller grammofonplader, eller hvad hr. Sørensen nu gør.

Det vil altså sige, at det, at hr. Petersen nu opsparer, sætter nogle penge ind på en bankbog, det betyder, at hr. Petersens forbrug på det tidspunkt bliver mindre og hr. Sørensens bliver større. I tilbagebetalingsperioden går det lige omvendt. Dér er det hr. Sørensens forbrug, der mindskes, når han skal til at betale afdrag og renter, og hr. Petersen kan tage fat på de andre afsnit i livet og bruge nogle flere penge.

Det er da udmærket, hvis hr. Petersen og hr. Sørensen med Privatbanken, eller hvem de vil have som medlem, gerne vil have det indført, men hvorfor i alverden skal staten og andre skatteydere begynde at give præmier til en mand, fordi han sparer op? Vi har jo tidligere i dag haft den situation, at Centrum-Demokraterne også vil give præmie til hr. Sørensen, når han betaler gæld. Hvis man har været så fiks at tinglyse et pantebrev i ejendommen på den, så skulle man præmieres for at nedbringe sin gæld. Det er altså ikke noget, staten skal blande sig i.

Der er et sted, hvor det bliver virkelig spændende, og det er dér, hvor man i bemærkningerne skriver, at der ikke i forbindelse med præmieringen vil være mulighed for skattetækning ved omflytning af konti eller låntagning. Det var en virkelig spændende formulering. Hvordan får man løst det? Men modsat gode kriminalforfattere sætter CD sit slutpunktum uden at afsløre, hvordan det løses. Det siger man bare at regeringen skal finde ud af. Det er formentlig et mistillidsvotum til regeringen, for det er der ingen i regeringen der kan finde ud af. Jeg tror heller ikke, der er andre uden for regeringen, der kan, for det, forslaget går ud på, det, man ønsker, er jo at pålægge regeringen at lave et forslag, der bl.a. skal indebære, at der ikke vil være mulighed for skattetækning ved omflytning af konti eller låntagning.

Hvis en regering får et sådant pålæg fra Folketinget, må det faktisk være en sag for statsministeren at sige, at en sådan vedtagelse fra Folketinget kan regeringen ikke modtage, for dér kræver Folketinget simpelt hen noget af regeringen, som er aldeles umuligt og uopfyldeligt.

At jeg så i CD's forslag hilser det med glæde, som skatteministeren ikke kan lide, nemlig at fradragene skal gives i indkomsten, dér, hvor fradrag hører hjemme, det er bare noget, der vi-

ser forskellen mellem den politiske opfattelse i Venstre og i Fremskridtspartiet. Vi mener, at hvis man af den positive indkomst beskattes med 56 pct. eller 68 pct., hvad der nu er skattesatsen, så må modstykket også være, at når man har fradragsberettigede udgifter, så belønnes de med den tilsvarende sats. Men dér er vi altså uenige, skatteministeren og Fremskridtspartiet.

Elisabeth Arnold (RV):

Politikere er jo ligesom andre mennesker præget af meget forskellige mål af fantasi, og jeg vil gerne sige om den forrige taler, hr. Glistrup, at han efter min opfattelse er præget af en overordentlig stor og frodig fantasi, og det vil jeg gerne komplimentere ham for. Jeg er helt sikker på, at uanset hvad skatteministeren måtte finde på af forskellige forslag, som Folketinget pålægger ham at fremsætte, så vil hr. Glistrup være i stand til at finde snedige veje, hvorpå man kan omgå de hensigter, der egentlig var målet med forslaget.

Fantasi er ikke det, der præger det foreliggende beslutningsforslag. Fra Det Radikale Venstres side siger vi ja tak til opsparingsfremme, og vi siger nej tak til flere fradrag, og derfor kan vi ikke støtte det foreliggende forslag.

Min påstand om manglende fantasi vil jeg dokumentere med at læse højt af de tre første linjer af bemærkningerne til forslaget:

»Da det må forudses, at større eller mindre dele af befolkningen i de kommende år vil øge indkomsterne, anser forslagsstillerne det for nødvendigt at opmuntre til privat opsparing for at undgå, at øgede indkomster omsættes til forbrug.«

Det må siges at være en meget, meget visionær forudseelse. Det må forudses, at større eller mindre dele af befolkningen i de kommende år vil øge indkomsterne. Hvem er det, Centrum-Demokraterne tænker på? Hvem havde man tænkt sig? »...større eller mindre dele af befolkningen vil øge indkomsterne...«. Skal det være store dele af befolkningen, der øger indkomsterne? Hvem skal det være? Skal det være de velhavende? Skal det være de mindrebedlede? Har det relation til de igangværende eller ikke igangværende overenskomstforhandlinger, eller hvad har Centrum-Demokraterne egentlig tænkt sig med denne formulering? Jeg synes, den er meget, meget åben.